

CRKVA ISUSA IZ NAZARETA

TEMELJNA NAČELA VJERE

Ovo je prilagođena verzija Temeljnih načela vjere Crkve Isusa iz Nazareta. Službena su načela razrađena u temeljnome dokumentu denominacije (Vidi Manual of the Church of Nazarean).

Čl. 1. Trojedinstvo Boga

Vjerujemo u jednoga Boga koji je vječan i bezgraničan. On je stvoritelj i vladar svemira. On sve održava. Bog je svet u svakom dijelu svojega bića. On je sveta svjetlost i sveta ljubav. Bog je trojedno biće, što znači da nam se otkriva kao Otac, Sin i Duh Sveti.

Postanak 1; Levitski zakonik 19,2; Ponovljeni zakon 6,4-5; Izaija 5,16; 6,1-7; 40,18-31; Matej 3,16-17; 28,19-20; Ivan 14,6-27; 1 Korinćanima 8,6; 2 Korinćanima 13,14; Galaćanima 4,4-6; Efežanima 2,13-18; 1 Ivan 1,5; 4,8

Čl. 2. Isus Krist

Vjerujemo u Isusa Krista, drugu osobu trojednoga Boga, koji je uvijek jedno s Ocem. Postao je čovjek kroz Svetoga Duha. Rođen je od Djevice Marije. Isus nije čovjek koji je postao Bog ni Bog koji se pojavio kao čovjek. Umjesto toga, on je potpuno Bog i potpuno čovjek. Njegove dvije prirode spojene su u jednu. On je Bog-čovjek.

Vjerujemo da je Isus Krist umro za naše grijeha i da je uskrsnuo od mrtvih sa savršenim ljudskim tijelom. Uzišao je na nebo i sada ondje posreduje za nas.

Matej 1,20-25; 16,15-16; Luka 1,26-35; Ivan 1,1-18; Djela 2,22-36; Rimljanima 8,3, 32-34; Galaćanima 4,4-5; Filipljanima 2,5-11; Kološanima 1,12-22; 1 Timoteju 6,14-16; Hebrejima 1,1-5; 7,22-28; 9,24-28; 1 Ivanova 1,1-3; 4,2-3, 15

Čl. 3. Sveti Duh

Vjerujemo u Svetoga Duha, treću osobu trojednoga Boga, koja trajno djeluje u Kristovoj Crkvi. On svijetu svjedoči o grijehu i daje novi život onima koji se pokaju i povjeruju. On posvećuje vjernike i vodi ih do cjelovite istine koja je u Isusu.

Ivan 7,39; 14,15-18, 26; 16,7-15; Djela 2,33; 15,8-9; Rimljanima 8,1-27; Galaćanima 3,1-14; 4,6; Efežanima 3,14-21; 1 Solunjanima 4,7-8; 2 Solunjanima 2,13; 1 Petrova 1,2; 1 Ivanova 3,24; 4,13

Čl. 4. Sveto pismo

Vjerujemo da je Biblija u cijelosti nadahnutu Duhom Svetim. 66 knjiga Staroga i Novoga zavjeta kazuju nam sve što moramo znati da bismo postigli svoje spasenje. Sva naša vjerska načela trebaju biti temeljena na Bibliji.

Luka 24,44-47; Ivan 10,35; 1 Korinćanima 15,3-4; 2 Timoteju 3,15-17; 1 Petrova 1,10-12; 2 Petrova 1,20-21

Čl. 5. Grijech

Vjerujemo da je grijeh došao na svijet u trenutku kada su naši praroditelji Adam i Eva odbili poslušati Boga. Njihov je grijeh donio smrt. Vjerujemo u dvije vrste grijeha: izvorni grijeh i osobni grijeh.

Vjerujemo da su, kao rezultat grijeha naših praroditelja, svi ljudi rođeni s izvorno pokvarenom prirodom. Ta grješna priroda odvaja nas od izvornoga stanja pravednosti koje je postojalo u vrijeme kada je Bog stvorio Adama i Evu. Duhovno smo mrtvi i trajno skloni zlu. Vjerujemo da grješna priroda ostaje u srcu kršćanina sve dok se potpuno ne očisti krštenjem u Duhu Svetome.

Izvorni se grijeh razlikuje od griješenja. Griješenje je unutrašnja sklonost koja nas potiče da činimo grješna djela. Ljudi se smatraju odgovornima za izvorni grijeh sve dok zanemaruju ili odbijaju Božje otkupljenje.

Osobni je grijeh namjerno kršenje neke od Božjih zapovijedi. Samo onaj tko je moralno sposoban shvatiti svoje djelovanje sposoban je i počiniti osobni grijeh. Grijesi nisu isto što i pogriješke, neuspjesi, propusti, slabosti ili ostale nenamjerne mane, koje su rezultat naše iskvarene ljudske prirode. Međutim, stavovi i reakcije koji su suprotni Duhu Svetome predstavljaju grijeh. Nazivamo ih grijesima duha. Osobni je grijeh zapravo kršenje zakona ljubavi i odsustvo vjere u Isusa Krista.

Izvorni grijeh: Postanak 3; 6,5; Job 15,14; Psalam 51,5; Jeremija 17,9-10; Marko 7,21-23; Rimljanima 1,18-25; 5,12-14; 7,1-8,9; 1 Korinćanima 3,1-4; Galaćanima 5,16-25; 1 Ivanova 1,7-8,

Osobni grijeh: Matej 22,36-40 (i 1 Ivanova 3,4); Ivan 8,34-36; 16,8-9; Rimljanima 3,23; 6,15-23; 8,18-24; 14,23; 1 Ivanova 1,9-2,4; 3,7-10

Čl. 6. Iskupljenje

Vjerujemo da je Isus Krist patio, prolio svoju krv i umro na križu da bi potpuno i bez ostatka isplatio sve naše grijehe. To se naziva "iskupljenje". Ono je jedini temelj našega spasenja. Isus je umro za sve ljude. On je također predvidio spasenje za malu djecu i one koji nisu u stanju samostalno donositi odluke. Svi se ostali prvo moraju pokajati i povjerovati da bi bili spašeni.

Izaja 53,5-6, 11; Marko 10,45; Luka 24,46-48; Ivan 1,29; 3,14-17; Djela 4,10-12; Rimljanima 3,21-26; 4,17-25; 5,6-21; 1 Korinćanima 6,20; 2 Korinćanima 5,14-21; Galaćanima 1,3-4; 3,13-14; Kološanima

1,19-23; 1 Timoteju 2,3-6; Titu 2,11-14; Hebrejima 2,9; 9,11-14; 13,12; 1 Petrova 1,18- 21; 2,19-25;
1 Ivanova 2,1-2

Čl. 7. Milost

Vjerujemo da je svatko stvoren na Božju sliku. Dio značenja ove tvrdnje odnosi se na to da ljudska bića imaju sposobnost izabrati između dobra i zla. To se naziva njihova “moralna odgovornost”. Zbog grijeha Adama i Eve svi su ljudi rođeni s grješnom prirodom i ne mogu se sami od sebe okrenuti Bogu ili činiti dobra djela da bi se spasili. Vjerujemo da je Božja milost, kroz Isusa Krista, slobodna i dana svim ljudima. Milost svakome omogućava da se okrene od grijeha k pravednosti, da vjeruje u Isusa za pomilovanje i očišćenje od grijeha te da živi na način koji je Bogu ugodan i primjeren.

Vjerujemo da je onima koji su spašeni i posvećeni moguće iznova se okrenuti grijehu i odbaciti vjeru. Oni će biti beznadno i vječno izgubljeni, osim ako se pokaju za svoje grijehе.

Slika Boga i moralne odgovornosti: Postanak 1,26-27; 2,16-17; Ponovljeni zakon 28,1-2; 30,19; Jošua 24,15; Psalam 8,3-5; Izaija 1,8-10; Jeremija 31,29-30; Ezekiel 18,1-4; Mihej 6,8; Rimljanima 1,19-20; 2,1-16; 14,7-12; Galaćanima 6,7-8

Prirodna nesposobnost: Job 14,4; 15,14; Psalmi 14,1-4; 51,5; Ivan 3,6a; Rimljanima 3,10-12; 5,12-14, 20a; 7:14-25

Slobodna milost i djela vjere: Ezekiel 18,25-26; Ivan 1,12-13; 3,6b; Djela 5,31; Rimljanima 5,6-8, 18; 6,15-16, 23; 10,6-8; 11,22; 1 Korinćanima 2,9-14; 10,1-12; 2 Korinćanima 5,18-19; Galaćanima 5,6; Efežanima 2,8-10; Filipljanima 2,12-13; Kološanima 1,21-23; 2 Timoteju 4,10a; Titu 2,11-14; Hebrejima 2,1-3; 3,12-15; 6,4-6; 10,26-31; Jakovljeva 2,18-22; 2 Petrova 1,10-11; 2,20-22

Čl. 8. Pokajanje

Vjerujemo da je za spasenje potrebno pokajanje. Pokajanje je iskrena i temeljita promjena osobnoga mišljenja o grijehu. Uključuje osjećaj osobne krivnje i dobrovoljno odustajanje od grijehа. Potrebno je zato što smo svi grješnici, a to je vidljivo u našem djelovanju i motivima koji nas pokreću. Sveti Duh milostivo pomaže svakome tko se želi pokajati i primiti Božju milost. Takav će primiti pomilovanje i duhovni život.

2 Korinćanima 7,14; Psalmi 32,5-6; 51,1-17; Izaija 55,6-7; Jeremija 3,12-14; Ezekiel 18,30-32; 33,14-16; Marko 1,14-15; Luka 3,1-14; 13,1-5; 18,9-14; Djela 2,38; 3,19; 5,31; 17,30-31; 26,16-18; Rimljanima 2, 4; 2 Korinćanima 7,8-11; 1 Solunjanima 1,9; 2 Petrova 3,9

Čl. 9. Opravdanje, obnova i prihvaćanje

Opravdanje. Vjerujemo da su svi koji vjeruju u Isusa Krista i prihvaćaju ga kao Gospodina i Spasitelja opravdani. To znači da im Bog uvijek oprašta krivicu i oslobađa ih kazne za grijeh. Prihvaća ih kao pravednike.

Obnova. Vjerujemo da Bog uvijek obnavlja one koji se pokaju i prihvate Isusa kao Gospodina i Spasitelja. Daje im novi duhovni život i novu moralnu narav (savjest). To se zove “novo rođenje”. Takav novi život jest život vjere, ljubavi i poslušnosti Bogu.

Prihvaćanje. Vjerujemo da Bog uvijek opravdava i obnavlja nove vjernike prihvaćajući ih u Božju obitelj.

Ove tri stvari – opravdanje, obnavljanje i prihvaćanje – događaju se u isto vrijeme. Ovisno o pokajanju i vjeri u Krista. Duh Sveti nam je svjedok da je Bog sve to izvršio.

Luka 18,14; Ivan 1,12-13; 3,3-8; 5,24; Djela 13,39; Rimljanima 1,17; 3,21-26, 28; 4,5-9, 17-25; 5,1, 16-19; 6,4; 7,6; 8,1, 15-17; 1 Korinćanima 1,30; 6,11; 2 Korinćanima 5,17-21; Galaćanima 2,16-21; 3,1-14, 26; 4,4-7; Efežanima 1,6-7; 2,1, 4-5; Filipljanima 3,3-9; Kološanima 2,13; Titu 3,4-7; 1 Petrova 1,23; 1 Ivanova 1,9; 3,1-2, 9; 4,7; 5,1, 9-13, 18

Čl. 10. Kršćanska svetost i potpuno posvećenje

Vjerujemo da je posvećenje način kako Bog djeluje mijenjajući vjernike da postanu sve više nalik Kristu. Tijekom vremena Božja se milost ispunjava uz pomoć Svetoga Duha. Sve počinje obnovom, koja se događa u isto vrijeme kad i opravdanje. To se naziva “početno posvećenje”. Proces se nastavlja u smjeru cjelovitoga posvećivanja i djelovanja Duha Svetoga sve do potpunoga usavršavanja vjernika. Završava slavom, kada predstavljamo cjelovitu sliku Sina.

Vjerujemo da nakon obnove slijedi Božje djelovanje kojim vjernici bivaju oslobođeni izvornoga grijeha i dovedeni u stanje potpune predanosti i svete poslušnosti Bogu. To je usavršeni oblik ljubavi koji nazivamo “potpuno posvećenje”.

Potpuno se posvećenje ispunjava krštenjem u Duhu Svetome. Ono također predstavlja ispunjenje Duhom Svetim. Sadržava dva iskustva: čišćenje srca od svakoga grijeha i trajnu prisutnost Svetoga Duha koja vjerniku omogućava da dostojno služi Bogu i živi pobožan život.

Potpuno je posvećenje moguće zbog Isusove smrti. Događa se trenutno, uz pomoć milosti i kroz vjeru. Prethodi mu potpuna predanost vjernika Bogu, koja se još naziva “cjelovito predanje”. Sveti Duh svjedoči našem duhu da je očistio i ispunio naša srca.

Ovo je iskustvo poznato pod različitim nazivima i ispoljava se kroz različite doživljaje, kao što su kršćanska savršenost, savršena ljubav, čistoća srca, krštenje Duhom Svetim, ispunjenje Duhom Svetim, punina blagoslova i kršćanska svetost.

Vjerujemo da postoji jasna razlika između čistoga srca i zreloga ljudskog karaktera. Čisto srce događa se trenutno i proizlazi iz potpunoga posvećenja, dok je zrelo karakter posljedica dužega procesa duhovnoga rasta čovjeka.

Vjerujemo da osoba koja je potpuno posvećena posjeduje pobožnu želju da raste u milosti kao Kristov učenik. Rast se ne događa sam od sebe, već treba biti pažljivo vođen kroz primjenu odabranih duhovnih disciplina i usmjeren na razvijanje kristolikoga karaktera i osobnosti. Oni koji se ne trude oko svojega duhovnog rasta izlažu se opasnosti da pokvare svoje svjedočanstvo, a Božja milost u njihovim životima može biti obezvrijeđena, čak i izgubljena.

Sudjelujući u djelima milosti kao što su zajedništvo, duhovne discipline i sakramenti Crkve, vjernici rastu u milosti i odanosti Bogu i bližnjemu.

Jeremija 31,31-34; Ezekiel 36,25-27; Malahija 3,2-3; Matej 3,11-12; Luka 3,16-17; Ivan 7,37-39; 14,15-23; 17,6-20; Djela 1,5; 2,1-4; 15,8-9; Rimljanima 6,11-13, 19; 8,1-4, 8-14; 12,1-2; 2 Korinćanima 6,14-7,1; Galaćanima 2,20; 5,16-25; Efežanima 3,14-21; 5,17-18, 25-27; Filipljanima 3,10-15; Kološanima 3,1-17; 1 Solunjanima 5,3-24; Hebrejima 4,9-11; 10,10-17; 12,1-2; 13,12; 1 Ivanova 1,7, 9

“Kršćanska savršenost,” “savršena ljubav”: Ponovljeni zakon 30,6; Matej 5,43-48; 22,37-40; Rimljanima 12,9-21; 13,8-10; 1 Korinćanima 13; Filipljanima 3,10-15; Hebrejima 6,1; 1 Ivanova 4,17-18a

“Čistoća srca”: Matej 5,8; Djela 15,8-9; 1 Petrova 1,22; 1 Ivanova 3,3

“Krštenje Duhom Svetim”: Jeremija 31,31-34; Ezekiel 36,25-27; Malahija 3,2-3; Matej 3,11-12; Luka 3,16-17; Djela 1,5; 2:1-4; 15,8-9

“Punina blagoslova”: Rimljanima 15,29

“Kršćanska svetost”: Matej 5,1-7,29; Ivan 15,1-11; Rimljanima 12,1-15,3; 2 Korinćanima 7,1; Efežanima 4,17-5,20; Filipljanima 1,9-11; 3,12-15; Kološanima 2,20-3,17; 1 Solunjanima 3,13; 4,7-8; 5,23; 2 Timoteju 2,19-22; Hebrejima 10,19-25; 12,14; 13,20-21; 1 Petrova 1,15-16; 2 Petrova 1,1-11; 3,18; Judina 20-21

Čl. 11. Crkva

Vjerujemo u Crkvu – zajednicu koja priznaje Isusa Krista kao svojega Gospodina. To su ljudi u savezu s Bogom, koji su nova stvorenja u Kristu. To je Kristovo tijelo koje je Duh Sveti okupio kroz Riječ.

Bog poziva Crkvu da izrazi svoj život na mnogo načina, primjerice, putem zajedničkoga bogoslužja, kršćanskoga zajedništva, propovijedanja Božje Riječi, sudjelovanja u sakramentima, služenja u ime Isusa, poslušnosti Kristu, svetoga življenja i međusobnoga ohrabrivanja.

Svrha je Crkve da sudjeluje u Kristovu djelu otkupljenja i izmirenja svijeta u snazi Duha. Crkva to ostvaruje stvarajući učenike kroz evangelizaciju, obrazovanje, djela milosrđa, djela pravednosti i pronoseći svjedočanstvo o kraljevstvu Božjemu.

Crkva postoji kao lokalna zajednica, ali i kao jedinstveno zajedništvo svih vjernika. U različitim kulturama prisutna je na različite načine, kroz različite oblike bogoslužja. Crkva prepoznaje da Bog poziva određene ljude, daje im odabrane službe i omogućuje im da izvršavaju svoju ulogu. Crkva živi pod Božjom vladavinom čekajući radosni dolazak našega Gospodina Isusa.

Izlazak 19,3; Jeremija 31,33; Matej 8,11; 10,7; 16,13-19, 24; 18,15-20; 28,19-20; Ivan 17,14-26; 20,21-23; Djela 1,7-8; 2,32-47; 6,1-2; 13,1; 14,23; Rimljani 2,28-29; 4,16; 10,9-15; 11,13-32; 12,1-8; 15,1-3; 1 Korinćanima 3,5-9; 7,17; 11,1, 17-33; 12,3, 12-31; 14,26-40; 2 Korinćanima 5,11-6,1; Galaćanima 5,6, 13-14; 6,1-5, 15; Efežanima 4,1-17; 5,25-27; Filipljanima 2,1-16; 1 Solunjanima 4,1-12; 1 Timoteju 4,13; Hebrejima 10,19-25; 1 Petrova 1,1-2, 13; 2,4-12, 21; 4,1-2, 10-11; 1 Ivanova 4,17; Judina 24; Otkrivenje 5,9-10

Čl. 12. Krštenje

Vjerujemo da je kršćansko krštenje sakrament koji je zapovjedio Isus Krist. Krštenje znači da je osoba prihvatila dobrobiti koje prizlaze iz Kristova otkupljenja. Osoba javno objavljuje svoju vjeru u Krista kao Spasitelja i želju da slijedi Isusa u poslušnosti i pravednosti.

Krštenje je simbol novoga saveza. Mala djeca mogu biti krštena na zahtjev roditelja ili skrbnika ako se oni obavežu da će ih odgajati kao kršćane.

Krštenik može izabrati hoće li se obred provesti škropljenjem, polijevanjem ili uranjanjem.

Matej 3,1-7; 28,16-20; Djela 2,37-41; 8,35-39; 10,44-48; 16,29-34; 19,1-6; Rimljanina 6,3-4; Galaćanima 3,26-28; Kološanima 2,12; 1 Petrova 3,18-22

Čl. 13. Gospodnja večera

Vjerujemo da je zajedničko uzimanje kruha i vina novozavjetni sakrament koji je postavio osobno Isus Krist. To je uspomena na njegovu obrednu žrtvu, na njegovu smrt. Kroz nju vjernici dobivaju život, spasenje i obećanje svih duhovnih blagoslova u Kristu. Namijenjena je svakomu tko je pripremljen i tko razumije njezino značenje. Sudjelujući u ovome sakramentu, vjernici svjedoče o Kristovoj smrti, sve do njegova ponovnoga dolaska.

Izlazak 12,1-14; Matej 26,26-29; Marko 14,22-25; Luka 22,17-20; Ivan 6,28-58; 1 Korinćanima 10,14-21; 11,23-32

Čl. 14. Božansko iscjeljenje

Vjerujemo u biblijsku doktrinu o božanskome iscjeljenju. Ohrabrujemo vjernike da se mole za iscjeljenje bolesnih. Vjerujemo da Bog liječi i uz pomoć suvremene medicine.

2 Kraljevima 5,1-19; Psalam 103,1-5; Matej 4,23-24; ,18-35; Ivan 4,46-54; Djela 5,12-16; 9,32-42; 14,8-15; 1 Korinćanima 12,4-11; 2 Korinćanima 12,7-10; Jakovljeva 5,13-16

Čl. 15. Drugi Kristov dolazak

Vjerujemo da će Gospodin Isus Krist ponovno doći na Zemlju. Vjernici koji su umrli uskrsnut će, a oni koji su vjerni Isusu bit će uzneseni zajedno s njima ususret Gospodinu. Od tada će zauvijek biti s Gospodinom.

Matej 25,31-46; Ivan 14,1-3; Djela 1,9-11; Filipljanima 3,20-21; 1 Solunjanima 4,13-18; Titu 2,11-14; Hebrejime 9,26-28; 2 Petrova 3,3-15; Otkrivenje 1,7-8; 22,7-20

Čl. 16. Uskrsnuće, sud i predodređenost

Vjerujemo u uskrsnuće mrtvih. Tijela svih ljudi, pravednih i nepravednih, bit će vraćena u život i ujedinjena s njihovim duhom—“oni koji su činili dobro uskrsnut će u vječni život, a oni koji su činili zlo suočit će se s vječnom sramotom i prezirom.”

Vjerujemo u budući sud, kad će se svaka osoba pojaviti pred Bogom i bit će joj suđeno prema njezinim djelima.

Vjerujemo da je onima koji su spašeni vjerom u Isusa i koji su ga poslušno slijedili osiguran vječni život u Božjoj slavi. Oni koji se odbiju pokajati zauvijek će trpjeti u paklu.

Postanak 18,25; 1 Samuelova 2,10; Psalam 50,6; Izaija 26,19; Danijel 12,2-3; Matej 25,31-46; Marko 9,43-48; Luka 16,19-31; 20,27-38; Ivan 3,16-18; 5,25-29; 11,21-27; Djela 17,30-31; Rimljanima 2,1-16; 14,7-12; 1 Korinćanima 15,12-58; 2 Korinćanima 5,10; 2 Solunjanima 1,5-10; Otkrivenje 20,11-15; 22,1-15